

Sygn. akt II K. 11/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2016 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Osiński

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewa Romanowska

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. -----

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 roku

sprawy **J. W.**

syna R. i Z. z domu F.

urodz. (...) w G.-D.

oskarżonego o to, że: w dniu 21 grudnia 2015 roku w miejscowości A., gm. G., pow. (...), woj. (...)- (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz zmierzającym do stężenia 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz wbrew orzeczonemu prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu, sygn. akt II K 50/12 z dnia 5 marca 2012 roku zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat obowiązującego od 15 marca 2012 roku kierował pojazdem mechanicznym samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu, sygn. akt II K 50/12 z dnia 5 marca 2012 roku za czyn z art. 178a § 4 kk i inne

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżonego J. W. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z tym ustaleniem, iż czyn ten kwalifikuje z art. 178 a § 4 kk i za to na mocy art. 178a §4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Brodnicy) kwotę 180 (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych.

Sygn. Akt II K 11/16

UZASADNIENIE

20 grudnia 2015 roku J. W. przebywał w swoim domu w miejscowości B.. Tam spożył do godzin wieczornych około 8 piw puszkowych (...) o pojemności 0,5 litra każde. Następnego dnia około godziny 8.00 postanowił zaprowadzić do naprawy samochód swojej siostry. W trakcie jazdy, w miejscowości A., został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol policji z KPP w G.-D.. W trakcie czynności kontrolnych policjanci wyczuli od zatrzymanego silną woń alkoholu. Wobec tego przeprowadzono badanie aparatem przesiewowym A., który potwierdził zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. W związku z tym J. W. został przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w G.-D., gdzie został poddany badaniu na zawartość alkoholu urządzeniem A. A 2.o. Próby przeprowadzone o godzinie 8.29, 8.49 i 9.04 przyniosły odpowiednio wyniki 0,60, 0,61 oraz 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego J. W. – k. 16,
- protokół badania na zawartość alkoholu – k. 2.

J. W. był dotychczas trzykrotnie karany. W 2010 roku zapadł wobec niego wyrok za czyny z art. 278 § 1 kk, art. 244 kk i art. 286 § 3 kk. Orzeczono wówczas karę ograniczenia wolności. W 2012 roku zapadł wyrok za czyn z art. 178a § 4 kk. Na jego podstawie orzeczono wobec oskarżonego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat, karę grzywny, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, powstrzymanie się od nadużywania alkoholu, a także świadczenie pieniężne. Następnie wyrokiem z 6 marca 2014 roku T. D. C. we Francji J. W. został skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie pozbawienia uprawnień do kierowania pojazdami. Orzeczono wobec niego kary grzywny w łącznej kwocie 1.000 Euro.

Dowód:

- karta karna – k. 36-37;
- odpis wyroku w sprawie II K 50/12 – k. 41-42.

J. W. jest kawalerem, bez osób na utrzymaniu, wykształcenie gimnazjalne, bez zawodu, pracuje na terenie Francji, dochód około 6.000 złotych miesięcznie, bez majątku, zdrowy, w PZP nie leczył się.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 17
- dane o stanie majątkowym – k. 30-31.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż dzień przed zatrzymaniem do godzin wieczornych spożywał alkohol. Wypił 8 piw o pojemności 0,5 litra każde. Następnego dnia postanowił pojechać samochodem siostry do mechanika do A.. W trakcie jazdy został zatrzymany do kontroli. Oskarżony oświadczył, iż miał świadomość ciężącego na nim zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Liczył, iż uda mu się dojechać do mechanika (k.16).

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego, sąd dał im wiarę. Dostarczają one wiarygodnych informacji na temat przyczyn ujawnienia w jego organizmie alkoholu. Potwierdzają ponadto, że oskarżony miał świadomość obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyjaśnienia korelują z wynikami badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wskazanymi w protokole kontroli (k.2). Sąd nie znalazł podstaw, aby wyniki te zakwestionować. Wobec tego należało przyjąć, iż stan faktyczny w sprawie nie był przedmiotem sporu. Okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości, podobnie jak fakt uprzedniego karania oskarżonego, ustalony na podstawie karty karnej, odpisu wyroku oraz wyjaśnień oskarżonego. Przedstawiony materiał dowodowy sąd uznał za w pełni wiarygodny. Z tego też względu wymienione dowody stały się podstawą ustaleń faktycznych w sprawie.

Mając na uwadze przedstawiony materiał dowodowy, sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym jednak ustaleniem, iż czyn ten wypełniał znamiona występku z art. 178a § 4 kk. Tym samym z kwalifikacji prawnej czynu wyeliminowano art. 244 kk. Uczyniono to mając na uwadze pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w sprawie V KK 213/13, według którego opis czynu z art. 244 kk w pełni zawiera się w znamionach czynu stypizowanego w art. 178a § 1 i 4 kk (Lex 1418900). W przedmiotowej sprawie nie budziło wątpliwości, iż oskarżony dobrowolnie spożywał alkohol, wprowadzając się w stan nietrzeźwości. Następnie – mając świadomość swego stanu – prowadził pojazd mechaniczny po drodze publicznej. Uczynił to mimo obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, o czym również oskarżony wiedział. Przyznał to podczas swoich wyjaśnień. Liczył przy tym, iż uda mu się uniknąć policyjnej kontroli (k.16). Opisane zachowanie oskarżonego wyczerpało tym samym znamiona występku z art. 178a § 4 kk – oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości pomimo wcześniejszego skazania za czyn z art. 178a § 4 kk i w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, sąd na mocy art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie sądu kara ta – tak co do rodzaju, jak i wymiaru – jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Zważyć należy, iż czyn z art. 178a § 4 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Wobec tego jej wymiar nie może zostać uznany za zbyt wygórowany. Oscyluje on wszak wokół dolnego ustawowego zagrożenia karą. Orzeczona kara ma charakter bezwzględny. Na taki stan rzeczy wpłynęła dotychczasowa postawa skazanego. Podkreślić należy, że J. W. był już kilkakrotnie karany, w tym dwukrotnie za jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i wbrew orzeczonemu zakazowi. Ze skazań tych nie wyciągnął żadnych wniosków, popełniając kolejne przestępstwo tego typu. W jego zachowaniu sąd nie dopatrył się w związku z tym żadnych okoliczności łagodzących. O postawie oskarżonego i lekceważącym, cynicznym podejściu do obowiązującego prawa świadczą jego wyjaśnienia, w których wskazał, iż liczył, że uda mu się przejechać do mechanika. Oskarżony był zatem w pełni świadomy swego przestępczego zachowania, a pomimo tego podjął ryzyko. Sąd miał na uwadze fakt przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak okoliczność ta w świetle całokształtu okoliczności ujawnionych w sprawie nie może automatycznie przemawiać za odstąpieniem od orzeczenia kary bezwzględnej pozbawienia wolności. Jak już wskazano, oskarżony był wcześniej trzykrotnie karany, w tym dwukrotnie za przestępstwa podobne. Dotychczas zastosowano wobec niego cały dostępny arsenał kar i środków karnych o charakterze wolnościowym. Przypomnieć zatem wypada, iż w sprawie II K 66/10 orzeczono wobec niego karę ograniczenia wolności. W sprawie II K 50/12 sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby i orzekł grzywnę. Tytułem środków karnych orzekł także zakaz prowadzenia pojazdów oraz świadczenie pieniężne. Z kolei sąd francuski za popełnione przestępstwa orzekł wobec oskarżonego kary grzywny. P. nie odniosły skutku prewencyjnego i wychowawczego. Obecnie nie pozostaje wobec tego nic jak orzeczenie kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania kary. Wobec oskarżonego nie można już bowiem postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd nie może także brać odpowiedzialności za jego zachowanie w warunkach wolnościowych. Oskarżony dowiódł wszak, iż jest osobą nieodpowiedzialną i lekkomyślną. Przyjęcie, iż kary o charakterze wolnościowym odniosą zamierzony skutek byłoby już obecnie zwykłą naiwnością. Wobec tego należało przyjąć, iż tylko kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania odniesie skutek prewencyjny. Będzie stanowiła zarazem czytelny sygnał dla opinii publicznej, iż zachowanie oskarżonego spotkało się z szybką, stanowczą i sprawiedliwą reakcją sądu. Dodać należy także, że wbrew twierdzeniu oskarżonego, jego przejazd pojazdem mechanicznym nie był ani krótki, ani też nie prowadził mało uczęszczanymi drogami. Przeciwnie, liczył on kilkanaście kilometrów, a prowadził ruchliwą drogą wojewódzką i dalej wiodł przez centrum miasta w godzinach porannego szczytu. Oskarżony tym samym stwarzał bardzo duże zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, co podkreśla wagę jego czynu i rozmiar wyrządzonego bezprawia.

Na podstawie art. 42 § 4 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Orzeczenie w tej mierze bierze pod uwagę, iż do skazania w warunkach art. 178a § 4 kk doszło ponownie. Zastosowanie powołanego artykułu uzasadnia uprzednie skazanie za czyn z art. 178a § 4 kk w sprawie II K 50/12 tutejszego sądu. Dodać należy, iż skazanie przez sąd francuski także dotyczyło czynu

popelnionego w stanie nietrzeźwości, gdzie oskarżony prowadził pojazd mechaniczny wbrew orzeczonemu zakazowi. Wobec tego orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio było obligatoryjne.

Również charakter obligatoryjny miało orzeczenie świadczenia pieniężnego, a to w myśl art. 43a § 2 kk. Dodać należy, iż kwota świadczenia została ustalona na najniższym poziomie przewidzianym przez przywołany przepis. Orzeczenie w tej części uwzględnia możliwości płatnicze oskarżonego i jego stan majątkowy.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 627 kpk, zasądzając od oskarżonego kwotę 180 złotych tytułem opłaty oraz obciążając go wydatkami w sprawie w kwocie 70 złotych. Rozstrzygnięcie w tej części uwzględnia wynik procesu, w którym sprawstwo oskarżonego zostało wykazane i wobec tego doszło do jego skazania. Sąd zważył, iż oskarżony posiada źródło stałego dochodu, a zatem zapłata kosztów procesu nie narazi go na uszczerbek w utrzymaniu.